

indvundne Beløb skal anvendes. Communalbestyrelsen har derhos i Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts 1857 fuldkommen lovmæssig Ret til ved hver forefaldende Leilighed at afgjøre, hvorvidt et enkelt Aars Overskud af Indtægter og Udgifter skal anvendes til Afkrivning paa det næste Aars Behov, og endelig kan, som af Magistraten gjort gjældende, en saadan Bestemmelse om, at det ene Aars Overskud altid skal anvendes til at nedsætte Skatten i det følgende Aar, let faae en uheldig Indflydelse paa Communens oeconomicke Forhold. Et Overskud kan saaledes være tilstede fra et foregaaende Aar, og samtidig dermed kan det være konstateret, at Budgettet for et følgende Aar er beregnet paa for lave Priser for de Fornødenheder, Kommunen skal bruge, og altsaa vil foranledige en Underbalance, men naar ikke destomindre det som Indkomsskat budgetterede Beløb skal formindskes med Overskuddet fra det forrige Aar, vil den alt tilstedeværende Underbalance selvfølgelig blive endnu større. Lige saavel som man tænker sig et Overskud at være tilstede, maa man fremdeles tænke sig, at en Underbalance kan opstaae, og en saadan Underbalance skulde da ogsaa dækkes af det næste Aars Skat. Denne skulde altsaa udskrives foruden med det ved vedkommende Aars Budget fastsatte Beløb endvidere med den tilstedeværende Underbalance, men have Communens Indtægter et enkelt Aar været mindre end dets Udgifter, f. Ex. paa Grund af uforudseelige høie Priser paa Livets Fornødenheder, da vil dermed let gaae Haand i Haand en mindre Indtægt hos Skatteyderne, hvorefter atter Følgen vil være, at Procenten, hvormed den ordinaire Skat skal udredes, vil stige, og skulde nu Skatten yderligere dække en Underbalance, vil den stige endnu mere og meget snart kunne naae det lovbestede Maximum af 3 pCt.

Til § 17.

I denne Paragraph, som svarer til § 18 i Lov af 19de Februar 1861, er der overensstemmende med det fra oftnævnte Folkethingsudvalg i sin Tid fremkomne og af Communalbestyrelsen nu tiltraadte Forslag optaget en Bestemmelse, hvorefter Bemærkninger, som af

Skatteyderne skriftlig meddeles Ligningscommissionen om Andres Skatteansættelser, i det paa-gjældende Aar, for hvilket Skatten er lignet, kunne bevirke en Forandring i Ansættelsen.

Med Hensyn til at Fristen for Indgivelse af Begjæring om Skatteforhøielse eller Skattnedsættelse er sat til 8 Dage efter Udlobet af den Tid, hvori Fortegnelsen over Skatteyderne skal fremligge til Eftersyn, isædetfor som af Communalbestyrelsen foreslaaet til 14 Dage, finder dette sin Begrundelse i, at ogsaa Communalbestyrelsens Forslag om Tiden for bemeldte Fortegnelser Fremliggen til Eftersyn er forandret.

Endelig er det, navnlig for at bidrage til, at Skatteyderne bruge Selvangivelse, anseet rettest at bestemme, at den skattepligtige Andrager, der ikke har brugt Selvangivelse, ikke ved Paaante for Ligningscommissionen kan erholde Nedsættelse, medmindre han godtgjør, at hans Skatteindtægt er sat idetmindste $\frac{1}{3}$ for høit.

Til § 18.

Denne Paragraph er, med Undtagelse af et Par mindre væsentlige Tilføiinger, ligesyvende med § 19 i Lov af 19de Februar 1861.

Til § 19.

I denne Paragraph, der svarer til § 20 i Lov af 19de Februar 1861, er det i Lighed med den om Paaante for Ligningscommissionen i § 17 foreslaaede Bestemmelse, fastsat, at Ingen, som ikke har brugt Selvangivelse, kan erholde sin Ansættelse berigtiget ved Overligningscommissionen, medmindre han for denne godtgjør, at hans Skatteindtægt er sat idetmindste $\frac{1}{6}$ for høit.

Til § 20.

Denne Paragraph er overensstemmende med § 21 i Lov af 19de Februar 1861, dog at der til Formindskelse af det Ansvar, der kan paa-hvile et Dødsbo for begaaet Svigagtighed ved Indkomsskattens Udredelse, er sat en Grændse for den Tid, inden hvilken Opdagelsen af den begaaede Svig skal finde Sted, for at Tiltale mod Boet kan anlægges.